

kortom eerder geschikt voor een Zeeman als tuynman, door mijn Eenvoudige opvoeding openhartig en Los, hebben somtijds iemand door openhartigheid wel beledigd. . . . weet ook niet dat ik oyt iemand te kort gedaan heb. . . . staan in dat geval bij regenten voor een goed burger te boek, maar kan betuygen dat ik in veel gevallen bestoolen, beloogen, benijd en te kort gedaan ben. . . . beminde ik eerder den studie als werken, dat scheen voor mijn ziel geen voedsel genoeg. Ik heb een gal-agtig temperament, wanneer mij eenige belediging overkwaam geheel onschuldig of laagheyd, kon ik tot woede overslaan. . . . als 't op mijn Eer aankwam verbeel ik mij geen Prins te souden ontzien, ik heb veel geheyme en openbaare vijanden. . . . ik was te veel in aansien voor een tuynman bij lieden van geboorte en middelen. . . . en ging te famaljaar met de fatsoenlijke lieden om, dat ik was een vleyer. . . . het ging mij naar haar gedagten te wel. . . . absenteerde mij van alle burgerlijke conversatiën, dat gaf mij tijd voor studie. . . . de burgerlijke omgang bestaat meest alhier in laagen rouwen taal, veel wijn drinken en op haar manier tot laat in den nacht diverteeren." Uit het feit, dat Switser enigszins laatsdunkend meedeelt, dat een zijner beste vrienden patriot blijkt te zijn in 1787, volgt dat hijzelf tot de prinsgezinde partij kan gerekend worden.

Na een korte onderbreking van zijn levensverhaal voor een kwestie over de benoeming van een adjunct-landmeter bij hoofd-ingelanden van de Beemster, vervolgt Switser: „Wij wierden getrouwt; de weg slegt zijnde, vaarde ons de knegt met de schuyt na de beemster kerk, en domine de Wolf, bevestigde ons in het jaar 1761 in November". Met deze predikant bedoelt hij kennelijk de echtgenoot van Betje Wolf-Bekker, die elders in dit nummer uitvoerig wordt beschreven. In het derde jaar van zijn huwelijk ziet zijn zoon Albert 't levenslicht; dan worden twee dochters in twee opvolgende jaren geboren, die echter kort daarop sterven; een zoon, Jan, vult 't gezin aan.

In de herfst van 1767 sterft zijn „braaven en goeden Heer. . . . door den Kindersiekten". Dit was een gevoelig verlies en temeer daar mevrouw zich door haar koetsier, die Switser niet kan uitstaan, tegen haar tuynman laat opzetten. Het gevolg is, dat hem tegen februari 1768 de dienst wordt opgezegd. Pogingen een nieuwe baas te vinden falen. Hij kan „bij zijn moffen Swaager" Hendrik Siebers te Purmerend de aanstaande zomer wel als opperman in dienst treden, maar daar voelt hij uiteraard weinig voor. Gelukkig komt er bijtijds uitkomst. Switser wordt aangenomen door de heer De Jong, een Zaan-dammer, die een plaats heeft op de hoek van de Nekker- en Volger-